

Jelenia Góra, dnia 04 czerwca 2024 r.

SKO.OŚ/41/12/24

D E C Y Z J A
SAMORZĄDOWEGO KOLEGIUM ODWOŁAWCZEGO
W JELENIEJ GÓRZE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024 r. poz. 572), oraz 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 1094), § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), po rozpoznaniu odwołania Daniela Woźniaka – prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Fermy Drobiu Daniel Woźniak z siedzibą w Rawiczu, reprezentowanego przez radcę prawną Annę Mościńską od decyzji nr ROŚ.12.2022.AJ.9 wydanej w dniu 10 stycznia 2024 r. przez Wójta Gminy Gromadka o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia podlegającego na „Budowie 3 budynków inwentarskich - odchowalni kur o obsadzie max 704880 szt. Kurcząt wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia, gmina Gromadka”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze

o r z e k a

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w całości.

U Z A S A D N I E N I E

Decyzją nr ROŚ.12.2022.AJ.9 z dnia 10 stycznia 2024 r. Wójt Gminy Gromadka odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia podlegającego na „Budowie 3 budynków inwentarskich - odchowalni kur o obsadzie max 704880 szt. kurcząt wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia, gmina Gromadka”. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji stwierdził, iż działka 318/110 w obrębie Nowa Kuźnia w gminie Gromadka w części objętej przedmiotowym przedsięwzięciem opiera się na zapisach dwóch różnych uchwał planistycznych. Według wypisu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 19 września 2022 r. znak

BGK.6727.153.2022, potwierdzonego wg stanu na dzień wydania niniejszej decyzji, obszar planowanej inwestycji na terenie miejscowości Nowa Kuźnia na której miałyby powstać przedsięwzięcie pn. „Budowa 3 budynków inwentarskich — odchowami kur o obsadzie max 704880 szt. kurcząt (3 x 234 960 szt.) wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia, gm. Gromadka.” jest objęty ustaleniami mpzp uchwalonego uchwałą Nr XXVIII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31 marca 2005 r. (Dz. Urz. Woj. Dolno. poz. 2497 nr 120 z dnia 6 lipca 2005r.,) oraz Uchwała NR XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26 sierpnia 2015 r. (Dz. Urz. Woj. Dolno. Poz. 3652 z dnia 7 września 2015r.,)i została oznaczona symbolem R/69, RU/2, KDp, ZD/I.

W części dotyczącej dróg dojazdowych do projektowanego przedsięwzięcia oznaczenie planistyczne wywodzi się z zapisów Uchwały Nr XX.VIII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka / Dz. Urz. Woj. Dom. poz. 2497 z dnia 6 lipca 2005 r./ i zostało określone jako KDp — drogi polne „ wśród terenów użytkowanych rolniczo „ przystosowanych do przejazdu maszyn i pojazdów rolniczych . Z kolei w § 10 Szczególne zasady zagospodarowania wynikające z potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego w/cyt. uchwały planistycznej w odniesieniu do infrastruktury drogowej pkt. 5) stwierdza : „zabrania się lokalizowania w granicach działek obiektów i urządzeń usługowych i produkcyjnych zaliczonych zgodnie z przepisami szczególnymi do obiektów mogących pogorszyć stan środowiska, stwarzających uciążliwości dla mieszkańców i środowiska przyrodniczego oraz wymagających wielokrotnej (ponad 4 kursy w ciągu doby) obsługi transportowej i ciężkiego (ponad 3,5 tony) transportu dostawczego”.

W części dotyczącej terenów przeznaczonych pod lokalizację 3 nowych budynków kurników wraz z towarzyszącą infrastrukturą, w ramach projektowanego przedsięwzięcia, oznaczenie planistyczne wywodzi się z zapisów Uchwały Nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obrębu Nowa Kuźnia (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 3652 z dnia 7 września 2015 r.) i zostało określone jako RU/I — tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych . Z kolei w § 5 Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego w/cyt. uchwały planistycznej w odniesieniu do ograniczeń dotyczących lokowania nowych przedsięwzięć pkt 1 ppkt. 1 stwierdza : „Na terenach zabudowy oznaczonej na rysunku zmiany planu symbolem RU „ wprowadza się zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz dróg

Wójt Gminy Gromadka wskazał, iż lokalizacja inwestycji na terenie działki 318/110 obręb Nowa Kuznia nie jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. O powyższym przesądza stwierdzenie inwestora o obsłudze inwestycji po planowanej rozbudowie przez 13 samochodów ciężarowych (powyżej 3,5 tony) podczas gdy ustalenia miejscowego planu dla przedmiotowego terenu przewidują limit obsługi transportowej na poziomie 4 samochodów ciężarowych (powyżej 3,5 tony) na dobę. Co więcej inwestycja koliduje z miejscowym planem w zakresie kwalifikacji przedsięwzięcia, gdyż zostało ono zaklasyfikowane jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i umiejscowione w 2 ust. 1 pkt 51 lit.b Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1839).

W ustawowym terminie odwołanie od ww. decyzji wniósł inwestor Daniel Woźniak – prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Fermy Drobiu Daniel Woźniak z siedzibą w Rawiczu, reprezentowany przez radcę prawną Annę Mościńską. Decyzji zarzucił naruszenie przepisów postępowania mający istotny wpływ na rozstrzygnięcie a to:

1. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a., poprzez nie wyjaśnienie stanu faktycznego oraz nie wyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano decyzję, która narusza słuszny interes strony,
2. art. 8 § 2 k.p.a., poprzez nie przyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować prawa stronie poprzez nieodstępowanie od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym,
3. art. 7a 1 k.p.a., poprzez jego niezastosowanie i nie rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść strony,
4. art. 34 ust.1 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez jego niezastosowanie,
5. art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowiska poprzez stwierdzenie, że przedsięwzięcie niezgodne jest z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze powyższe odwołujący się wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I Instancji, ewentualnie w

przypadku stwierdzenia braku podstaw do przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia wniosł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i wydanie orzeczenia, co do istoty sprawy.

W ocenie strony dla jednego obszaru nie mogą obowiązywać dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Strona wskazała w szczególności, że zgodnie z art. 34 ust. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wejście w życie planu miejscowego powoduje utratę mocy obowiązującej innych planów zagospodarowania przestrzennego lub ich części odnoszących się do objętego nim terenu. W niniejszej natomiast sprawie Wójt Gminy Gromadka wobec jednego obszaru tj. działki nr 318/110, na której ma być posadowione przedsięwzięcie zastosował przepisy dwóch różnych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, co jest niezgodne z przepisami prawa. Strona wskazała, że bezzasadnie Wójt Gminy Gromadka odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powołując się na zapis § 5 ust. 1 pkt 1) uchwały nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26.08.2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obręb Nowa Kuźnia. Uchwała nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26.08.2015 r. podjęta została na skutek wniosku Strony, o czym świadczy uchwała nr XLIX/352/14 z dnia 27.08.2014 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obręb Nowa Kuźnia. Wniosek ten złożony został do Wójta Gminy Gromadka w dniu 21.01.2014 r. We wniosku Strona wskazała, że zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego polegać ma na zmianie z terenów rolniczych na teren: obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych. Taki sposób określenia zmiany przeznaczenia terenu objętego wnioskiem wynikał z udzielonej przez Wójta Gminę Gromadka odpowiedzi z dnia 02.09.2013 r. Wójt Gminy Gromadka w piśmie tym wskazał, że działka 318/65 jest już w znacznej części terenem obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, a jego zasięg można sprawdzić na załączniku graficznym do uchwały Gminy Gromadka nr XXVII/190/05 z dnia 31.03.2005 r. Pozostała część działki jest terenem rolniczym i wymaga zmian na wniosek właściciela analogicznie do działki nr 33 obręb Nowa Kuźnia. Strona podała, że działka nr 318/65, o której mowa powyżej, została podzielona i właśnie ta część, która była określona jako teren rolniczy ma obecnie nr 318/110 i była objęta wnioskiem o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co do której podjęto uchwałę nr XI/79/15. Strona wskazała, że miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określonym uchwałą nr XXVII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31.03.2005 r. działka nr 318/65 miała określenie RU/2 z przeznaczeniem: teren obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i

ogrodniczych. Na tym terenie posadowiony jest obecnie zespół kurników, co do budowy którego Strona w dniu 08.10.2010 r. otrzymała decyzję Starosty Powiatowego w Bolesławcu nr 758 zatwierdzającą projekt budowlany zamienny i zmieniającą decyzję Starosty Bolesławieckiego z dnia 05.12.2008 r. udzielającą Danielowi Woźniak pozwolenia na budowę zespołu kurników na działce nr 31 8/65 w obrębie Nowa Kuźnia, gm. Gromadka — przewidując lokalizację 4 dodatkowych kurników oraz wolnostojącego budynku socjalnego. Decyzja ta poprzedzona została wydaniem w dniu 09.09.2008 r. przez Wójta Gminy Gromadka decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Decyzja ta wydana została wobec działki nr 318/65 objętej miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego określonym uchwałą nr XXVII/1 90/05 z dnia 3 1.03.2005 r. a zakwalifikowaną jako RU/2, w S pkt VII.10 określono RU/(1-4) przeznaczenie podstawowe — tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich W ppkt 2) wskazano, że zabrania się lokalizowania w granicach działek obiektów i urządzeń usługowych i produkcyjnych zaliczonych zgodnie z przepisami szczególnymi do obiektów mogących pogorszyć stan środowiska. Strona podniosła, że w uchwale nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26.08.2015 r. teren objęty wnioskiem o wydanie decyzji zakwalifikowany został jako RU/1, natomiast w Rozdziale 3 uchwały: Przepisy szczegółowe dla wyznaczonych terenów w granicach ich linii rozgraniczających, a więc dla terenu oznaczonego jako RU/1 wskazano w § 14 ust. 1, że przeznaczenie podstawowe tego terenu to: tereny obsługi produkcji rolnej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych, w więc przeznaczenie terenu objętego wnioskiem w uchwale nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26.08.2015 r. jest identycznie określone jak przeznaczenie terenu w uchwale nr XXVII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31.03.2005 r. Przedsięwzięcie objęte niniejszym postępowaniem jest takie samo jak przedsięwzięcie, co do którego wydano decyzję w dniu 09.09.2008 r. Strona podała, że całkowicie niezrozumiałe jest to, że Wójt Gminy Gromadka pominął ten zapis miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powołując się na zapis ogólny, który w ocenie strony nie ma w tym przypadku zastosowania. Ponadto, przy takich samych zapisach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego strona otrzymała już wcześniej pozytywną decyzję środowiskową na taki sam rodzaj przedsięwzięcia. W ocenie Strony Wójt Gminy Gromadka wydając zaskarżoną decyzję dopuścił się naruszenia przepisów art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a., poprzez nie wyjaśnienie stanu faktycznego oraz nie wyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano decyzję, która narusza słuszny interes Strony oraz dopuścił się naruszenia przepisów art. 8 § 2 k.p.a., poprzez nie przyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z

przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować prawa stronie poprzez nieodstępowanie od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym. Ponadto Strona wskazała, że w niniejszym stanie faktycznym wobec treści zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego objętego uchwałą nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26.08.2015 r., zgodnie z treścią art. 7a § 1 k.p.a. jeżeli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w sprawie pozostają wątpliwości co do treści normy prawnej, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony, chyba że sprzeciwiają się temu sporne interesy stron albo interesy osób trzecich, na które wynik postępowania ma bezpośredni wpływ, Wójt Gminy Gromadka powinien wszystkie wątpliwości rozstrzygnąć na korzyść strony. Strona zwróciła uwagę, że zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...) oraz stanem faktycznym występującym w sprawie najbliższy teren zabudowy mieszkaniowej położony jest w odległości ok. 380 m od terenu planowanego przedsięwzięcia, a więc przepis art. 7a § 1 k.p.a. powinien być w niniejszej sprawie zastosowany.

Bezzasadnie, w ocenie strony, Wójt Gminy Gromadka przy wydawaniu zaskarżonej decyzji powołał się na § 10 uchwały nr XXVII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31.03.2005 r., w zakresie obowiązywania tego planu w części dotyczącej dróg dojazdowych do projektowanego przedsięwzięcia jako KDP — drogi polne. Strona wskazała, że ze względów podniesionych powyżej, że ta uchwała w niniejszej sprawie nie może mieć zastosowania. Ponadto wskazać należy, że brak jest podstaw w zebranych w niniejszej sprawie materiale dowodowym do ustalenia, że drogą dojazdową do planowanego przedsięwzięcia jest droga oznaczona na planie jako KDp - drogi polne, wśród terenów użytkowanych rolniczo, przystosowanych do przejazdu maszyn i pojazdów. Wójt Gminy Gromadka w tym zakresie dopuścił się naruszenia przepisu art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a., poprzez nie wyjaśnienie stanu faktycznego oraz nie wyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano decyzję, która narusza słuszny interes strony. Ponadto strona podała, że w ww. przepisie wskazano, że zabrania się lokalizowania w granicach działek obiektów i urządzeń usługowych i produkcyjnych zaliczonych zgodnie z przepisami szczególnymi do obiektów mogących pogorszyć stan środowiska, stwarzające uciążliwości dla mieszkańców i środowiska przyrodniczego oraz wymagających wielokrotnej obsługi transportowej i ciężkiego transportu dostawczego. W ocenie strony normę tę należy interpretować w ten sposób, że muszą być spełnione wszystkie warunki łącznie, ażeby dane przedsięwzięcie nie mogło być zrealizowane, a więc w pierwszej kolejności należy ustalić, że

zlokalizowanie obiektu i rządzenia usługowego i produkcyjnego zaliczone jest do obiektu mogącego pogorszyć stan środowiska, ponadto stwarza uciążliwość dla mieszkańców i wymaga wielokrotnej obsługi transportowej. Zgodnie z zasadami wykładni spójnik „oraz” ma takie samo znaczenie jak spójnik „i”. Bezzasadnie więc Wójt Gminy Gromadka odmawiając wydania decyzji środowiskowej powołał się na jeden przez siebie warunek wskazany w § 10 uchwały nr XXVII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31.03.2005 r. Zwrócić przy tym należy uwagę, że nie ustalono w trakcie postępowania w niniejszej sprawie, że przedsięwzięcie co do którego wniosek o wydanie decyzji środowiskowej złożyła Strona jest przedsięwzięciem mogącym pogorszyć stan środowiska. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10.09.2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko brak jest określenia „pogorszyć stan środowiska”, w przepisach jest jedynie mowa o przedsięwzięciach mogących oddziaływać na środowisko — w ocenie Strony określeń tych nie można używać zamiennie, ponieważ to że przedsięwzięcie oddziałuje na środowisko nie musi być równoznaczne z tym, że je pogarsza. A więc Wójt Gminy Gromadka, powołując się na § 10 uchwały nr XXVII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31.03.2005 r. jako podstawę odmowy wydania decyzji środowiskowej ma obowiązek ustalić wszystkie okoliczności w nim wymienione dotyczące danego przedsięwzięcia, w szczególności że zlokalizowanie obiektu i rządzenia usługowego i produkcyjnego zaliczone jest do obiektu mogącego pogorszyć stan środowiska. Wójt Gminy Gromadka w ogóle tych okoliczności nie ustalił.

Przekazując akta sprawy wraz z odwołaniem organ I instancji potrzymał swoje stanowisko zawarte w decyzji.

Rozstrzygając jak we wstępie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wzięło pod uwagę co następuje:

Materialnoprawną podstawę wydanej w sprawie decyzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.) dalej uioś.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), do przedsięwzięć mogących

zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się przedsięwzięcia polegające na chowie lub hodowli:

- a) norek w liczbie nie mniejszej niż 105 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP),
 - b) zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP
- przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę zwierząt; współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia;

Przedmiotowe przedsięwzięcie ma polegać na „Budowie 3 budynków inwentarskich — odchowalni kur o obsadzie max 704 880 szt. kurcząt (3 x 234 960 szt.) tj. 986,83 DJP wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia, gm. Gromadka”. W sprawie bezsporne jest zatem, z uwagi na ilość DJP, że przedmiotowa inwestycja jest przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na środowisko. Ta okoliczność nie była kwestionowaną przez stronę, taką kwalifikację przedsięwzięcia wskazują organy uzgadniające oraz organ I instancji.

W tej sytuacji – stosownie do art. 71 ust. 2 pkt 1 ustawy – uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko jest wymagane.

Stosownie do treści art. 80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl art. 80 ust. 2 *ab initio* ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Przewidziane w dalszej części powołanego przepisu wyłączenia nie mają w sprawie zastosowania, a zatem pozostają poza przedmiotem postępowania. We wskazanym przepisie określone zostały zatem przesłanki wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach związane z oceną lokalizacji przedsięwzięcia w zgodzie z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przesłanki te określone są pozytywnie, tzn. wskazują warunki, których spełnienie jest konieczne do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zezwalających na realizację przedsięwzięcia.

Jak prawidłowo wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, ze wskazanych przepisów wynika, że regułą jest konieczność stwierdzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (ust. 2). Zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w świetle art. 80 ust. 2 ustawy podstawowym kryterium oceny zamierzeń strony ubiegającej się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (zob. m.in. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II OSK 2460/16; z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II OSK 1093/17; z dnia 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt II OSK 2354/17). Wyjaśnić należy także, że wymóg zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odnosi się do każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem decyzji wyraźnie wskazanych w art. 80 ust. 2 zdanie drugie ustawy (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt II OSK 2354/17).

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest postępowaniem toczącym się na wniosek inwestora i organy są co do zasady tym wnioskiem związane. Dokonując oceny wniosku z punktu widzenia zgodności planowanego przedsięwzięcia z obowiązującym na danym terenie miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy), organy mają ograniczony zakres materiału dowodowego opierając się przede wszystkim na złożonej przez inwestora karcie informacyjnej przedsięwzięcia bądź, jak w niniejszej sprawie, przedłożonym organowi raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. To wskazane dokumenty stanowią kluczowy dowód w sprawie i muszą zostać ocenione w kontekście konkretnych przepisów i ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 marca 2021 r., sygn. akt III OSK 163/21).

Zauważenia wymaga również, że stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami. „*Po stwierdzeniu sprzeczności zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego brak podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (art. 46 ust. 3 ustawy), analizy i oceny wpływu danego przedsięwzięcia (art. 47 ustawy), czy też uzgodnień z art. 48 ustawy.*” (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 września 2008 r., sygn.

akt II OSK 1036/07, LEX nr 489569). Stanowisko to podtrzymał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II OSK 1093/17, wskazując, że „Skoro z treści art. 80 ust. 2 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe”.

Odnosząc się do stanu faktycznego sprawy należy wskazać, że dotyczy ona przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko planowanego do zlokalizowania na działce nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia. Wskazać należy, iż działka ta objęta jest ustaleniami dwóch miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dotyczących różnych jej części. W części dotyczącej dróg dojazdowych do projektowanego przedsięwzięcia nieruchomość jest objęta uchwałą nr XX VIII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka (Dz. Urz. Woj. Dom. poz. 2497 z dnia 6 lipca 2005 r.). W części dotyczącej terenów przeznaczonych pod lokalizację trzech nowych budynków kurników wraz z towarzyszącą infrastrukturą, w ramach projektowanego przedsięwzięcia nieruchomość jest objęta uchwałą nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obrębu Nowa Kuźnia (Dz. Urz. Woj. Doln.poz.3652 z dnia 7 września 2015r.

Wbrew temu co twierdzi strona odwołująca się to, że dana nieruchomość jest objęta ustaleniami różnych planów miejscowych jest jak najbardziej dopuszczalne, oczywiście w sytuacji, gdy, tak jak w niniejszej sprawie, dotyczy to różnych części nieruchomości. Stanowisko strony, iż jest to niedopuszczalne jest niezrozumiałe tym bardziej w kontekście tego, że to przecież strona sama wносиła o zmianę planu w zakresie jedynie części nieruchomości, co wskazuje w odwołaniu. Ponadto strona miała świadomość, iż dla przedmiotowej nieruchomości obowiązują dwa miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (dla różnych części nieruchomości) bowiem fakt ten wynika chociażby z zał. nr 12 do Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, gdzie strona sama przedłożyła wypis i wyrys z obu uchwał obejmujących przedmiotową nieruchomość.

Jak wynika z akt sprawy obszar nieruchomości objętej uchwałą Nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obrębu Nowa Kuźnia (Dz. Urz. Woj. Doln.poz.3652 z dnia 7 września 2015r.), gdzie mają być zlokalizowane trzy nowe budynki kurników jest oznaczony na rysunku planu jako RU/1 — tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych. Oczywiście tu rację ma strona odwołująca się, iż takie przeznaczenie w planie nie wyklucza lokalizacji owych kurników. Niemniej jednak przedmiotową uchwałą, jak zresztą każdą inną, należy czytać w całości, stosując wszystkie normy, które danego terenu dotyczą. § 5 pkt 1 ww. uchwały stanowi: *W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego określa się następujące ustalenia na terenach zabudowy oznaczonej na rysunku zmiany planu symbolem RU, wprowadza się zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć dotyczących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz dróg,*

Jak wskazano wyżej, zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy *uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:*

- 1) *przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;*
- 2) *przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.*

Kwalifikacja przedsięwzięć do inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko odbywa się na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), zaś kwalifikacja przedsięwzięć do inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko odbywa się na podstawie § 3 cyt. rozporządzenia.

Jak wskazano wyżej, poza sporem w niniejszej sprawie jest fakt, iż przedmiotowa inwestycja polegają na „Budowie 3 budynków inwentarskich — odchowalni kur o obsadzie max 704 880 szt. kurcząt (3 x 234 960 szt.) tj. 986,83 DJP wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia, gm. Gromadka” jest przedsięwzięciem mogącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym nie budzi wątpliwości Kolegium, iż w zakresie lokalizacji inwestycji na terenie oznaczonym na rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako RU/1 (uchwała Nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obrębu Nowa Kuźnia), wobec treści § 5 ust. 1

uchwały, inwestycja jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, bowiem na tym terenie wprowadzono zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a przedmiotowa inwestycja jest inwestycją mogącą znacząco oddziaływać na środowisko.

Jak wskazano wyżej, w części dotyczącej dróg dojazdowych do projektowanego przedsięwzięcia ta część nieruchomości jest objęta uchwałą Nr XX VIII/190/05 Rady Gminy Gromadka z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka (Dz. Urz. Woj. Doln. poz. 2497 z dnia 6 lipca 2005 r.). Na rysunku planu ten teren określony jest jako KDp — drogi polne „wśród terenów użytkowanych rolniczo, przystosowanych do przejazdu maszyn i pojazdów rolniczych. W ocenie organu I instancji, a także organu odwoławczego, inwestycja nie jest zgodna również w zakresie tej części nieruchomości z m.p.z.p. bowiem § 10 pkt 5 ww. uchwały wskazano, iż *zabrania się lokalizowania w granicach działek obiektów i urzędzeń usługowych i produkcyjnych zaliczonych zgodnie z przepisami szczególnymi do obiektów mogących pogorszyć stan środowiska, stwarzających uciążliwości dla mieszkańców i środowiska przyrodniczego oraz wymagających wielokrotnej (ponad 4 kursy w ciągu doby) obsługi transportowej i ciężkiego (ponad 3,5 tony) transportu dostawczego*, a jak wynika z planów inwestora inwestycja po rozbudowie będzie obsługiwana przez 13 samochodów ciężarowych (powyżej 3,5 tony). W tym zakresie Kolegium nie zgadza się ze stanowiskiem odwołującego się, że wszystkie warunki wskazane w tym przepisie muszą być spełnione łącznie, aby można było mówić o niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Gdyby tak bowiem czytać ten przepis, to w przypadku samej lokalizacji drogi zawsze inwestycja byłaby dopuszczalna, bowiem nie dotyczyłaby „lokalizowania w granicach działek obiektów i urzędzeń usługowych i produkcyjnych”. W ocenie Kolegium prawidłowo organ I instancji odniósł stanowisko inwestora zawarte w piśmie z 15 listopada 2023 r., iż przeciętna liczba samochodów w wymiarze dobowym, po rozbudowie inwestycji wyniesie 13 samochodów ciężarowych, do normy prawnej zawartej w § 10 pkt 5 ww. uchwały, która zakazuje lokalizowania na terenie objętym planem inwestycji wymagającej wielokrotnej (ponad 4 kursy w ciągu doby) obsługi transportowej i ciężkiego (ponad 3,5 tony) transportu dostawczego i wysnuł z tego prawidłowe wnioski, iż także w zakresie obsługi komunikacyjnej inwestycji jest ona niezgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Reasumując wskazać należy, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest decyzją uznaniową. Oznacza to, iż organ właściwy do jej wydania winien przeprowadzić

postępowanie przewidziane przepisami powołanej ustawy i jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. Na gruncie ustawy sformułowane zostały jednak także przesłanki, których spełnienie obliuguje organ do wydania decyzji negatywnej dla inwestora, tj. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić m.in. w przypadku wystąpienia sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wynika to jednoznacznie z art. 80 ust. 2 ustawy. W świetle bowiem tego przepisu decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W kontekście zarzutów odwołania, nie sposób się zgodzić z odwołującym się, że w stanie faktycznym i prawnym niniejszej sprawy organ naruszył przepisy postępowania tj. art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a., poprzez nie wyjaśnienie stanu faktycznego oraz nie wyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano decyzję, która narusza słuszny interes strony, art. 8 § 2 k.p.a., poprzez nie przyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować prawa stronie poprzez nieodstępowanie od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym oraz art. 7a 1 k.p.a., poprzez jego niezastosowanie i nie rozstrzygnięcie wątpliwości na korzyść strony. W ocenie Kolegium w rozpoznawanej sprawie wszystkie istotne okoliczności zostały wyjaśnione: został sporządzony raport, uzyskano stanowiska organów współdziałających. Nie ma to jednak znaczenia dla oceny trafności ustaleń i konkluzji organu, że planowane przedsięwzięcie jest niezgodne z postanowieniami m.p.z.p. Z treści art. 80 ust. 2 u.i.o.ś. wynika, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest warunkiem wydania decyzji pozytywnej. Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami planu jest wystarczającą podstawą do wydania decyzji odmownej, a zatem organ nie naruszył też przepisów prawa materialnego, a to art. 80 ust. 2 ustawy.

W systemie prawa nie istnieje inna, korzystna dla odwołującego, definicja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W uchwale nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26.08.2015 r. brak definicji legalnej pojęcia „przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko”, co oznacza pozostawienie swobody interpretacyjnej organowi stosującemu prawo w zakresie ustalenia desygnatu tego pojęcia i ustalanie jego znaczenia. Uznać zatem należało, że o zaliczeniu przedsięwzięcia do kategorii

przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko rozstrzyga wyliczenie zawarte w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). Według zaś § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.), do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się przedsięwzięcia polegające na chowie lub hodowli:

- a) norek w liczbie nie mniejszej niż 105 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP),
- b) zwierząt innych niż wymienione w lit. a w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP

- przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę zwierząt; współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia;

Przedsięwzięcie planowane przez skarżącego spełniało zatem te przesłanki, wobec ustalenia, iż ma ono polegać na „Budowie 3 budynków inwentarskich — odchowalni kur o obsadzie max 704 880 szt. kurcząt (3 x 234 960 szt.) tj. 986,83 DJP, a zatem zalicza się ono do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, tym samym inwestycja jest niezgodna z m.p.z.p. wobec normy prawnej wskazanej w § 5 ust. 1 ww. uchwały, zakazującej lokalizowania na ternie objętym ustaleniami planu inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym organ prawidłowo, bez żadnych wątpliwości, które ewentualnie mógłby rozstrzygnąć na korzyść strony odwołującej się (art. 7a 1 k.p.a.), iż inwestycja jest niezgodna z planem miejscowym orzekł w niniejszej sprawie o odmowie wydania decyzji środowiskowej. Organ również nie odstąpił od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym (art. 8 § 2 k,p.a.), mimo bowiem, iż strona legitymuje się decyzjami administracyjnymi z 2008 roku (w tym decyzją środowiskową) na lokalizowanie istniejącej inwestycji, to zauważyć należy, iż wówczas stan prawny nieruchomości był inny, bowiem obecnie dla części nieruchomości wszedł w 2015 roku nowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Tym samym za nietrafne należało uznać zarzuty odwołania i to zarówno w zakresie naruszenia prawa procesowego i materialnego, w tym w szczególności art. 34 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, bowiem plany miejscowe, dotyczą nieruchomości nr 318/110 obręb Nowa Kuźnia w jej różnych częściach, nie nakładają się zatem na siebie, co oczywiście byłoby niedopuszczalne. Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 u.p.z.p., każdy ma prawo, w granicach określonych ustawą, do zagospodarowania terenu, do którego ma tytuł prawny, zgodnie z warunkami ustalonymi w miejscowym planie zagospodarowania

przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli nie narusza to chronionego prawem interesu publicznego oraz osób trzecich. Z powołanego przepisu wynika, że prawo podmiotu do zabudowy terenu nie ma charakteru absolutnego. Stąd też właściciel nieruchomości lub posiadający inny tytuł prawny nie ma pełnej swobody w kształtowaniu zagospodarowania danej nieruchomości, nie może też żądać od właściwego organu administracji publicznej, aby decyzja dotycząca kształtowania zabudowy na tym gruncie za każdym razem odpowiadała jego oczekiwaniom. W istotę planowania przestrzennego na poziomie gminy wpisane jest ważenie różnych, częstokroć sprzecznych, interesów, w tym interesu indywidualnego i publicznego, czy też różnych interesów indywidualnych. Postanowienia § 5 ust. 1 m.p.z.p. uchwały Nr XI/79/15 Rady Gminy Gromadka z dnia 26 sierpnia 2015 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Gromadka w części obrębu Nowa Kuźnia (Dz. Urz. Woj. Doln.poz.3652 z dnia 7 września 2015 r.) oraz § 10

są przykładem ograniczenia prawa do swobodnego zagospodarowania gruntu.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w sentencji decyzji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze w składzie:

Przewodniczący Składu Orzekającego: *Agnieszka Mazurkiewicz (spr.)*

Członkowie: *Zygmunt Kawka*

Henryk Bloch

Pouczenie:

Na niniejszą decyzję przysługuje stronie prawo wniesienia skargi, w dwóch egzemplarzach, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze, ul. Piłsudskiego 12, 58-500 Jelenia Góra.

2. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania lub bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;
- 3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

3. Stosownie do obowiązku wynikającego z art. 107 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze wskazuje, że:

1) wysokość wpisu od skargi wynosi 200 zł (na podstawie § 2 ust. 3 pkt 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2021 poz. 535)

2) strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Zgodnie z art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Stosownie do art. 243 § 1 prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. radca prawny Anna Mościńska, Kancelaria Radcy Prawnego, ul. Łąkowa 21, 55-002 Kamieniec Wrocławski
2. Państwowe Gospodarstwo Leśne, Nadleśnictwo Chocianów, ul. Kościuszki 23, 59-140 Chocianów
3. Wójt Gminy Gromadka +zwrot akt
4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, ul. Jana Długosza 68, 51-162 Wrocław
5. Marszałek Województwa Dolnośląskiego, Wybrzeże Juliusza Słowackiego 12-14, 50-411 Wrocław
6. Starosta Bolesławiecki, ul. Armii Krajowej 12, 59-700 Bolesławiec
7. PGW Wody Polskie Regionalny zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, ul. C.K. Norwida 34, 50-950 Wrocław
8. aa